

Слово на Рождество Христово*

Господ се е родил, за да ни освободи от проклятието и да ни възвърне изгубената благодат на Светия Дух. Не трябва да униваме, когато към нас се отнасят несправедливо

ПРИВЕТСТВУВАМ ви, възлюбени в Христа чеда, с великия празник Рождество Христово. С какъв сърдечен и радостен трепет винаги на празника Рождество Христово слушаме църковната песен: Дева днес ражда Този, Който надвишава всяко естество [1]! Какви дивни и спасителни мисли се съдържат в това църковно песнопение!

Тук се говори, че Дева ражда Този, Който надвишава всяко естество, т.е. Самия Бог, Който стои по-високо от целия съществуващ тварен свят, а земята принася като подслон на Този непрстъпен Бог пещера, в която пастирите прибирали при лошо време добитъка си. Небесно войнство – милиарди ангели с величествено несравнимо ангелско пение прославя пред овчарите Родилия се от Дева Мария Бог. А Божественият Младенец при тази дивна ангелска прослава лежи върху слама в яслите. Учени мъдречи от царски род идват отдалече, за да се поклонят на Родилия се Цар на царете, принасяйки своите пророчески многознаменателни дарове. А цар Ирод търси Богомладенеца, за да го погуби, и изпраща за тази цел убийци във Витлеем. Поради това Богомладенецът Христос със Своята Пречиста Майка и праведния Йосиф се спасяват чрез бягство в Египет при съдействието на закрилящия ги Божий промисъл, известен на Йосиф чрез явилия му се ангел.

По такъв начин всичко, което произхождало от Бога, било насочено към прослава на Родилия се Христос и служело за Неговото дивно и спасително опазване, а онова, което произлизало от хората, било пренебрежение, страшна несправедливост и жестокост към Богомладенеца Христос.

На всичко това обръща вниманието ни светата Църква с думите на празничния кондак, та като помним тези думи, да не падаме духом, когато и към нас се отнасят несправедливо и дори жестоко. “Един е Божият съд, а друг – човешкият” [2]. Нека винаги да помним, че несправедливост е изпитал дори Сам безгрешният Бог, когато се родил в плът. Та ние ли, грешните, да не понасяме несправедливости?

Нека само се стремим да живеем така, че да заслужим прослава не от хората, а от Бога. Тогава и ние ще бъдем винаги под особеното Божие покровителство и винаги ще изпитваме над себе си дивната закрила на Божествения промисъл. Тогава хората не ще могат да ни сторят нищо лошо. Защото ако Бог е за нас, кой ще е против нас (Рим. 8:31)?

Но особено нека всякога помним последните думи от днешното църковно песнопение: Заради нас се роди Младенец – Предвечният Бог [3]. За какво ни говорят тези думи на празничния кондак?

Те ни говорят за великата Божия любов към нас. Тази любов накарала Господа да слезе от небето при нас, да се въплъти и роди от Дева Мария и да вземе върху Си безмерното бреме на смирението – смирение дори до кръстни страдания и смърт заради нашето спасение. А в какво се състои това спасение?

Според светоотеческото учение Господ не можел да търпи да се намираме винаги в пагубни заблуждения, в грехове и бедствия. Затова Синът Божий се родил на земята, за да снесе от нас проклятието, това последствие от първородния грях на Адам, което ни отдалечило от Бога и хвърлило целия човешки род в море от всевъзможни нещастия. Господ се родил, та вместо проклятието, да ни изпрати Своето благословение, т.е. загубената благодат на Светия Дух като средство за нашето съединяване с Бога, като източник на божествена радост за нас още тук, на земята, и на вечно райско блаженство на небесата.

Тъкмо това светоотеческо учение е намерило израз в богослужебните текстове на днешния празник. Така, вчера чухме в една от хвалитните стихирни следните слова: Богородице Дево, като си родила Спасителя, Ти си обезсилила древното проклятие над Ева [4].

В канона на рождественския празник се казва: ... Синът принася Богу езичниците като наследство, давайки неизказана благодат там, където най-много процъфтяваше грехът [5].

В същия канон се съдържат и следните думи: ... Словото прие плът, за да привлече към Себе Си падналия първосъздаден човек [6].

А в една от стихирите на литията светата Църква предлага на нашето внимание следните слова: Днес Бог дойде на земята и човекът възлезе на небесата [7].

Ето за каква Божия любов и за какви блага, дарувани нам от Христовото Рождество, ни говорят думите на празничния кондак: Заради нас се роди Младенец – Предвечният Бог. По молитвите на Пресвета Богородица нека тези блага станат наше достояние. Нека проклятието, наложено от Бога на Адам и Ева, а чрез тях и на целия човешки род, да няма в нас никакъв дял. Нека благодатта на Светия Дух, получена и получавана от нас в Тайнствата на светата Църква, да възсия в нас и със своята божествена светлина да унищожи тъмата на нашите грехове, страсти и пороци и да ни помага ревностно да изпълняваме Божествените заповеди и преди всичко най-главната от тях – заповедта за смирението, без която няма истинска вяра, няма истински християнски живот и спасение. Нека тази благодат на Светия Дух да бъде средство за нашето непрестанно единение с Христа и източник на вечна божествена радост тук и в бъдещия век, в Небесното царство на Христа, нашия истинен Бог, Роден от Пречистата Дева Мария заради нашето спасение. Амин.

БЕЛЕЖКИ

* Произнесено в руската църква „Св. Николай“, София, на 25.XII.1945/7.I.1946 г.

1) *Дева днес Пресущественнаго раждает.* (Из кондака на празника)

2) Епископ Игнатий Брянчанинов. *Отечник* (изд. 4-ое). СПб., 1903, с. 61.

3) *Нас бо ради родися Отроча младо превечный Бог.* (Из кондака на празника).

4) *Богородице Дево, рождшая Спаса, упразднила еси первую клятву Евину.* (Втора хвалитна стихира).

5) *...Языки же Богу наследие Сынъ приносит, подая тамо неизреченную благодать, идеже множайший процвете грех.* (Из втория канон на Рождество Христово, песен 5-та).

6) *...Слово одбелевшию плотию, да падшаго к Себе привлечет первозданнаго.* (Из втория канон на Рождество Христово, песен 3-та).

7) *...Днесь Бог на землю прииде, и человек на небеса възде.* (Из втора стихира на литията).

[Към заглавната страница](#)

© Девически манастир “Покров Пресвятия Богородици”, Княжево, София. Всички права запазени.